Lady *Steel* havde vi den Glæde at gense og her fandt vi mange nye Ansigter baade af den engelske Union's Bestyrelse og af dens Medlemmer.

Vi sender vor bedste Tak til Skandinaviens Kvinder, svenske som norske, samt til de finske Kvinder, som ogsaa stod os saa nær. Hvor gerne havde vi fordobblet Dagenes Timer. Vi haaber at mødes med dem igen i London, og vi siger af Hjertet til dem Alle: »Tak for denne Gang, som for da vi mødtes i Kjøbenhavn!«

Den internationale Præsidents Tale.

Holdt ved Kongressen for den Internationale Kvindestemmerets Alliance i Amsterdam, 15. Juni 1908.

Det er et underligt Sammentræf, at Aabningsdagen for denne Kongress er Mærkedagen for Vedtagelsen af Magna Charta. Denne Begivenhed staar skarpt tegnet mod Baggrunden af 7 Aarhundreder, som en af de mærkeligste i Menneskehedens Historie. En Historieskriver siger herom: »Denne Begivenhed sætter Tegn ved Overgangen fra de traditionelle Rettigheders Tid til den skrevne Lovgivnings, Parlamenternes og Statuternes Tid. Den pegede saa sikkert — kan vi tilføje — til de folkelige Styrer, der laa bagved Parlamenterne og til »Flertallets Villie« bagved Statuterne. Den pegede paa de Afstemninger, der skulde komme baade fra Mænd og fra Kvinder. Da Magna Charta blev vedtaget, var Stemmeretten en Selvfølge, og da Mands-Stemmeretten blev vedtaget, var Kvindestemmeretten ligesaa.

Den nye Æras Velsignelser, som blev indvarslet ved dette mærkelige Dokument, kom ikke alene England tilgode, men blev delt ud som en fælles Besiddelse mellem Alverdens Lande. Magna Charta er hele Menneskehedens Arv, og d. 15. Juni er en international Mærkedag.

Saa grundige har Forandringerne været siden hin Vedtagelse af Magna Charta og *vor* Tid, at de engelske Baroners Tid og vor kun har faa Overensstemmelser, og dog er den politiske Evolution, der blev indvarslet i 1215 endnu ikke fuldbragt. Paa hvad Maade kunde vi vel bedre højtideligholde Dagen end ved at aabne en Kongress paa den, der netop erklærer sig for dette endelige Skridt, der er Evolutionens Maal? Vi kan ogsaa gøre den til en Glædesdag for os, thi aldrig har vi, siden Arbejdet for Kvindens Frigørelse begyndte, havt saa megen Grund til at glæde os som netop nu.

Den internationale Kvinde-Alliance mødtes for 22 Maaneder siden i Kjøbenhavn, og i det korte Tidsrum, der er forløbet siden da, har vor Sags Fremskridt været saa hastige, Vindingerne saa betydningsfulde, Visheden om en kommende Sejr saa fast, at vi kan tænke os de ædle og tappre Pionerer for Kvindestemmeret, de Mænd og Kvinder, som var Fakkelbærere for Bevægelsen, forsamlede idag i et fjernt Hinsides beskuende Frugten af deres Arbejde.

I 1907 gav Norge politisk Stemmeret til sine Kvinder paa meget liberale Vilkaar. For hvem der har iagttaget Nationernes Stilling til vor Sag, virker denne Handling som et Varsel om, at den vil drage mere efter sig. Længe forinden var der fire Stater i Amerika, Ny-Zeeland og Australien, som havde tildelt sine Kvinder fuld Stemmeret, men overalt paastod Modstandere, at disse Vindinger intet betød. De erklærede, at disse Lande ingen Historie havde bag ved sig, og at man ingen Sikkerhed kunde have for deres Fremtid; de sagde, at de var altfor nye, og at deres Befolkning var for lille. Det var forgæves, at vi udpegede for dem, at hvis man lagde tilsammen Landsudstrækningen af Storbrittanien, Danmark, Belgien, Holland, Spanien, Portugal, Frankrig, Italien, Tyskland, Østerrig og det europæiske Rusland, saa vilde alle disse ikke kunne dække Udstrækningen af de Lande, der har Kvindestemmeret.

Da Finland overraskede Verden ved dets dristige Forlangende om lige Stemmeret for Mænd og Kvinder, fandt vore Modstandere hurtigt ud af, hvorledes man skulde forringe denne Handling og ubetydeliggøre dens Rækkevidde.

»Det er sandt nok«, sagde de »Finland er tilstrækkelig gammelt og har en antagelig lang Historie, men dets Folk er i en Tilstand af Revolution! Hvad Czaren har givet, kan han ogsaa tage igen. Lad os vente og se!« Det var paa dette Tidspunkt af Verdens Diskussion om Kvindestemmeret i Finland, at den norske Sejr kom. Norge var et Land med ærværdig Historie, en fast og uafhængig Regering. Det var øjensynligt, at Kvindernes Frigørelse var bleven fuldført efter rolige Overvejelser af et Folk, der var anerkendt som intelligent, ærligt og samvittighedsfuldt. For første Gang var Opponenterne tvungne til at indrømme, at en ægte Sejr var bleven vunden for Kvindestemmeret. Og mere end dette laante denne en ny Betydning, en ny Vægt, til de Sejre, der gik forud.

Totalsummen af Vindingerne for Kvindestemmeret var tilsidst anerkendt som betydningsfuld.

Man indrømmede nu, at Bevægelsen havde gjort Fremskridt, og den offentlige Mening indtog et nyt Standpunkt til den. Vennernes Virksomhed voksede, og Fjenderne blev bitre og hadske. Pressen blev mere villig til at diskutere Spørgsmaalets fortjenstfulde Side, Publikum mere beredt til at lytte til, og den Ligegyldige blev interesseret. De norske Kvinder har gjort et større Arbejde, end hvad de selv anede, og jeg vover at forudsige, at naar Slutkapitlet af Kvindens Stemmeretshistorie er skrevet, vil det berette, at Frigørelsen af de norske Kvinder markerede et bestemt Vendepunkt i Kampen. Virkningen af den ændrede Betragtningsmaade er iøjenfaldende i mange Retninger, men især kan den udmaales ved den øgede parlamentariske Virksomhed.

Under de sidste 2 Aar har Agitationen for Kvindestemmeret naaet til Parlamenterne i atten europæiske Regeringer, til de Forenede Staters Kongress og til Lovgivningerne i fire og tyve Stater, til Parlamenterne i Canada og Victoria og til Filippinernes seks og fyrretyve uafhængige lovgivende Forsamlinger. I nogle Tilfælde sluttede Campagnen med Overrækkelse til Parlamenterne af Petitioner eller Andragender, eller med Ministrenes Modtagelse af Deputationer fra Forkæmperne for Kvindestemmeret; men i de fleste Tilfælde med Indlevering i Parlamenterne af Lovforslag, der gik ud paa at give Kvinder Stemmeret, og i mange Tilfælde blev disse baade forfægtede med Intelligents og bragte til Afstemning. For første Gang — saa vidt jeg veed — blev disse Appeller til Parlamentet gjort i 12 europæiske Lande. I Spanien og i Filippinerne blev Lovforslag indgivne af Sagens Venner siges der; herom veed vi dog intet nærmere.

Denne Aktivitet har ikke givet golde Resultater, og Delegerede fra syv Lande kommer til *denne* Kongress iklædte større politiske Rettigheder end de besad ved Mødet i Kjøbenhavn, nemlig: Norge, Finland, Danmark, Sverrig, Island, England og Tyskland. Hvert af de fem skandinaviske Lande har vundet noget. Norske Kvinder kommer med politisk Stemmeret. Finske Delegerede kommer som Repræsentanter fra den eneste Nation, som har valgt Kvinder ind i Parlamentet; i Sverrig og Island er man vundet et Skridt videre ved at blive valgbare, og vor islandske Delegerede fra for to Aar siden sidder i Byraadet i Reykjavik. Efter de norske Kvinder har de danske gjort den største Vinding og de er nu iklædte kommunal Stemmeret med liberale Indrømmelser. Engelske Kvinder har faaet Valgbarhed i Byraad og Amtsraad. Men de har i Udsigt end større Indrømmelser. Tyskland har revideret sin Lov om at kontrollere politiske Foreninger og Møder, og Kvinder har nu faaet Ret til at gaa ind i politiske Foreninger og til at organisere Kvindestemmerets Forbund. Det Tyske Forbund, der staar i Alliancen, er blevet omdannet til en Føderation af Statsforbund. Ethvert nationalt Forbund kan nu virke i sin egen lovgivende Forsamling og bede om Kvindestemmeret, hvilket er skeet i fire tyske Stater. Vi vil haabe at Friheden til at virke for Stemmeret snart maa blive fulgt af Indrømmelsen til at maatte stemme.

Erfaringerne i Danmark og Sverrig har givet Stof til Eftertanke. De danske Stemmerets-Arbejdere har opretholdt en livlig Agitation og det har lykkedes dem at danne et nyt Stemmeretsforbund som tæller otte Tusinde Medlemmer. Det i Alliancen optagne Forbund er vokset betydeligt baade i Medlemsantal og i Aktivitet. Men ingen Stemmeretskampagne blev planlagt. Tvertimod, ganske i Modsætning til hvad ellers Erfaringen lærer os, var Stemmeretsforslaget indgivet af selve Regeringen, uden Ansøgning fra Kvinderne, og det blev vedtaget ved Hjælp af Stemmer fra den konservative Side. Da Forslaget blev Lov, skete den anden Begivenhed, der stemmer imod alle vore tidligere Erfaringer: Stemmeretskvinderne og Kongen udvekslede Komplimenter, Kvinderne takkende ham for hvad der var dem ydet, og Kongen lykønskende dem til deres nye Rettigheder og antydende sin Sympathi med det Skridt, der var taget. Man maa ret lykønske Danmarks Kvinder til deres Konges Liberalitet og deres Regerings Forudseenhed. De er bleven sparede de Skuffelser som sædvanligt slaar Følge med Stemmeretskampen. En let Sejr er bleven fuldført, men en ny Forpligtelse hviler paa dem. En fast og bestandigt stærkere Anstrængelse maa gøres for at faa de Kvinder, der endnu ikke forstaar Stemmerettens Betydning til at slaa Følge og bruge de Rettigheder, som de har opnaaet. Kvinder